

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sklep deželnega zbora kranjskega.

Včerajšnja večerna seja trajala je od 5. ure popoldne do 10 ure po noči. Sklenila se je preuredba lovske postave po obširnem razgovoru v obliki za kmetijstvo koristni in sosebno od sadje-rejcev zaželjeni. Obširna je bila debata pri dovolitvi 2000 gld. in štirih predstav na mesec dramatičnemu društvu. Apfalter in Dežman sta nasprotovala. Posebno Dežman je z vso svojo znano brezobzirnostjo porogljivo smešiti hotel slovenske domoljube, da ne podpirajo dramatičnega društva. Izvrstno mu je odgovoril poslanec Kersnik, katerega govor je bil tudi s pravno-zgodovinskega stališča o pravnih razmerah mej deželnim zakladom in posestniki lož jako mikaven, a nič menj izvrsten bil je v polemičnem zmislu govor poročevalca dr. viteza Bleiweisa-Trsteniškega. O vsem bomo obširneje poročali. Ko se je odobril deželni proračun, sklene deželni glavar grof Thurn zborovanje sledečim govorom:

Slavni zbor! O zasedanji, katero smo ravno dokončali, usojam si omeniti, da je visoki zbor za obče-koristne dobrodne namene, raznim društvom, korporacijam in tudi posamičnim osobam, za pouk in omiko podpore, za zgradbo ali prezidanja ljudskih šol zdatne doneske dovolil. V svrhu, da se neke ceste napravijo, prelože, vzdržé, da se vodé zgrade, bregovi zabranijo in hudourniki uravnajo, za stavbe pri deželnih zavodih se je deželnemu odboru višji kredit nakazal. Za regulovanje Savskih bregov posebno v okrajih Kranjska Gora, pri Gorenji Savi in sploh pri nevarnih vodah pričakuje dežela od slav. vlade iz amelioracijskega fonda primerne pomoči. Zavoljo zgradbe dolenske železnice se bo po pretehtanju vseh faktorjev v prihodnjem zasedanju izreklo, katere doneske bi dežela prevzela in za katero svoto bi se država naprosila. V prosepah živinoreje dovolil je visoki zbor kmetijski družbi podporo za razstavo goveje živine v oddaljenih krajih — najprej v Bohinji in v Metliki in remuneracijo za živinozdravnika v Radovljiškem okraju. Na deželnem posestvu Grm na Dolenjskem se bo napravila gozdna drevesnica, iz katere bodo sčasom posestniki za pogozdovanje

svojih zemljišč gozdne sadike dobivali. Določilo se je tudi tistim krajem, katerim je trtna uš vino grade pokončala, iz deželnega zaklada pomagati, oziroma jih z ameriškimi trtami preskrbeti. Tudi zaradi preiskave in osuševanje kotlinskih dolin na Notranjskem, dalje za pogozdovanje krasa je visoki zbor ukrenil, kar je spoznal za potrebno in primerno. V interesu kranjske industrije in trgovine se je sklenilo ponoviti prošnjo, naj bi trgovinsko ministerstvo delalo na to, da bi južna železnica znižala tarife za blago, da bi bile za kranjske postaje tako odmerjene, kakor za postaje drugih dežel. V prid obrtnije se je ukrenilo, naj se v prisilni delavnici rokodelska dela tako uredi, da se konkurencija z malo obrtnijo odpravi, privatna naročila za delo ustavijo in naj se prisiljenci, kolikor se da, porabijo za cestna, poljska in deželno-kulturna dela. V finančnem oziru je deželni odbor nalogo dobil preiskavati, kako bi se dalo konvertiranje zemljišno-odveznega dolga izvršiti, da bi se priklade za dotični zaklad znižale, in da se še jedenkrat poskusi doseči znižanje priklade na minimum 15%. Postav se je šest sklenilo, mej temi je že davno zaželjena postava o razdelbi skupnih zemljišč jako važna in pričakovati je, da se bo ta postava za zemljišne posestnike plodonosno izkazala. Postavna novela o obdelovanji Ljubljanskega barja se je nekaj dopolnila in načrt zakona štatuta glavnega mesta Ljubljanskega se je v nekaterih točkah preuredil in se bo v Najvišjo potrditev predložil. Načrt zakona o ribarstvu odstopil se je deželnemu odboru, tako tudi načrt nove občinske postave za vodino Kranjsko. O teh zadevah se bo v prihodnjem zasedanju vnovič obravnavalo.

Sklenilo se je tudi, da se bo prihodnje leto naklada od porabljenih žganih opojnih tekočin pobirala po alkoholovini po 100 delnem alkoholometru in sicer za vsako hektolitersko stopinjo 18 kr.

Vam, prečastiti gospod deželni predsednik, zahvaljujem se za Vašo trudoljubivo prijazno sodelovanje pri deželnozbornem delovanju in posebno mi je čast naglašati dragoceno sodelovanje, katero ste, gospod predsednik, pri stvarjenji načrta nove občinske postave dokazali. Dotični načrt bil je v po-

sebnem odseku temeljito preudarjen, mnenja so se razbistrila in deželnemu odboru bode mogoče na odobrenih in dogovorjenih temeljih v prihodnjem zasedanju dotično predlogo predložiti. Zahvaljujem se čestitim gospodom kolegom za njih izvrstno delovanje, izvršili so njih častni poklic zvesto in s patrijotično gorečnostjo. Večina kakor manjšina delali sta z jednako pridnostjo, zato je pristojni tudi obema strankama te visoke hiše, v jednaki meri zaslužno priznanje. Poslanci obeh strank so si na pol pota nasproti prišli, kar je imelo vesel nasledek, da so parlamentarne obravnave gladko se vršile. Notranje blagostanje, resne vnanje zadeve zahtevajo, da obstojé mirni in prijazni odnosi mej narodnostmi države in v deželah. To želimo in skušamo doseči tudi vsi kot dobri Avstrijci in ustrezamo s tem vzvišeni volji našega blagosrčnega vladarja, katerega naj nam previdnost še veliko veliko leti ohraniti blagovoli v srečo in blagoslov njegovih zvestih narodov. Slava, Živio, Hoch Njega Veličastvo naš najmilostljivi cesar! (Poslanci vskliknejo trikrat Slava in Hoch.) Potem se deželni predsednik baron Winkler zahvali poslancem za njih trudoljubivo uspešno delovanje na korist deželi in posebno naglašá miroljubni tek vseh obravnav. Dr. Poklukar pa se z gorkimi besedami zahvali mej odobravanjem poslancev deželnemu glavarju grofu Turnu za spretno in nepristransko vodstvo obravnav, na kar proglasi deželni glavar deželni zbor kranjski zaključen.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 18. januarja 1887.)

(Dalje.)

Pri občni razpravi proračuna zemljišno-odveznega zaklada poprime za besedo deželni predsednik baron Winkler ter naznanja glede odvezne komisije, da ga je ministerski predsednik pooblastil, naznaniti deželnemu zboru, da se opusti dotični poročevalec pri deželni vladi, katerega bi plačeval deželni zaklad, torej se bodo izdatno znižali troški. Vse delo bo odslej oskrbovali trije za to odločeni uradniki.

Poslanec Luckmann pravi, da ga nič kaj ne veseli naznanilo deželnega predsednika, da bode

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriot; poslovenil Vinko.)

V.

(Dalje.)

Na nekem ovinku opazila je rebro, na katerem je stal divji malinjek. Kot bi mignil, bila je gori ter migala Evonymu, naj gre za njo. Z jedno roko držeč se mladega jesena, pričela je uživati tečne črne jagode. Ormancey gledal jo je s poželjivimi pogledi. „Stojte mirno,“ klicala je smijoč se, „tudi vi dobite svoj del.“ Utrgala je jedno jagodo in s konci prstov držeč jo nad Evonymovimi ustnami, dejala je: „Zdaj pa vi!“

On je mirno nastavljal usta in ustnice njegove čutile so dotik malih ozkih prstov. To se je večkrat ponovilo. Bodi že človek še tako hladnokrven, človek je vendar le, in to je imel tudi modrijan Evonyme opaziti sam na sebi. Osupele pogleda svoje upiral je v smijóči se, od perja okvirani obraz in v najprej mej trnjem stikajočo in potem nad njegova usta dvigajočo se lepo roko, kakor tudi v nežno, vsled gibanja naprej nagneno postavo. Opa-

zoval je vse te male posameznosti in pričelo se mu je malo v glavi vrteti. Kar Antoinetta lahno skoči doli na stezo.

„V istini,“ pravi, „vi bi se navadili tega!“ Potem mu pogleda v obraz ter se zvonko zasmije njegovim modro-rudeče pobarvanim ustnam.

„Kako čudnega vas dela to!“ nadaljuje, „ravno taki ste, kakor Favn, katerega so nimfe namazale s sokom vinskih jagod!“

Zdaj sta zopet pričela iti, a to pot je ona zavrnila od Evonyma ponujano jej roko. Z lahkim ritmičnim korakom šla je naprej pod svetlo-zelenimi bukvami in Evonyme, kojega pozornost se je bila prvič obrnila na dražestne posameznosti njene lepote, stopal je občudujoč za njo. Ta dan je tudi pri obedu ostal v vrvarskej ulici ter pustil najemnico v Val-Clavinu, da ga je zaman pričakovala. Ves zamišljen ostavil je Auberive. Čudna zmešnjava nastala je v njem. Najglobokejše globočine bitja njegovega razrivala so nepoznana čuvstva. „Kaj je to?“ mislil si je, „sem li drug ali sem še vedno na duši in na telesu isti Evonyme, kakor lansko leto? Jaz, katerega je večno žensko sicer tako malo brigalo, jaz sem ves zmešan in zamišljen, ker sem bil sam z Antoinetto! Človek bi mislil, da mi je

ta razposajena deklica dala pijačo ljubezni. Zdi se mi, da se še zaljubim. Sanjalo se mi pa vender ni; njena roka se je še ravnokar s skoro nežno udanostjo opirala ob mojo, njene oči so se mi smehljale in njeni prsti dotikali so se mojih ustnic. Gotovo si preveč ne domišljujem, toda govoreč z mano bil je glas nekako nežno izpremenjen, česar doslej na njej še nesem opazil. Propovednik Salamon ima prav, govoreč o ženski, da je podobna lovskega orodju; njeno srce da je zanjka, njene roke pa spona. Bodi si že, kakor koli, ljubezen je vsekako nekaj lepega, posebno mlada ljubezen s svojim dražestnim nerodnim bitjem, s svojimi vzdih, svojim molčanjem in neizraženo drzovitostjo svojo. Oh, ti nežni, od malinic začrneli prsti, še zmirom jih čutim na ustnah!“

Pogled na Val-Clavin, kojega migljajoče luči so se lesketale skozi veje zadnjih gozdnih dreves, pretrgal je ta ugodni samogovor ter Evonyma postavil nazaj v istinitost. „Gospod, moj Bog!“ vskliknil je in Jacquesa sem pozabil, Jacquesa, ki na moje prijateljstvo zida hiše! Nu? Kaj? Zaupanja njegovega ne bodem varal.“

S trdnim sklepom žrtvovati se, vrnil se je v vrvarsko ulico, do dobra uverjen, da nihče ne opazi

zdej za toli zaostalo delo pri zemljišni odvezi še jedna moč manj. On da bi rajši videl, da bi se moči pomnožile, posebno pri okrajnih glavarstvih, kjer so jako potrebne. Glede nasvetovanega konvertiranja deželnih obligacij misli g. Lukmann, da ta napor ne bode imel nikakega uspeha, kajti po 4% bode se denar jako težko dobil, ali celo ne. Ugodno bi bilo le to, da se amortizovanje deželnih obveznic raztegne na večjo vrsto let.

Deželni pred-ednik baron Winkler pravi, da je ostalo sicer še mnogo operativ o deželno zemljišnih odveznih zadevah, nekateri so tudi prirastli, a delo se bliža svojemu koncu, kajti dosti več zglasilo se ne bode več napovedalo v tej zadevi. V radovljiskem okraji se je dokaj storilo in tam je bilo mnogo dela, posebno za Kranjsko industrijalno družbo (Luckmann kliče: „A le po potu pogodbe!“) Dosej da za ta posel določenim trem konceptnim močem dovolil se bode daljši dopust, da bodo v tej stroki delovali in ker je prirastlo letos mnogo mlajših močij, utegne se tudi četrta moč za zemljišno odvezna dela porabljeni.

Poslanec Faber naglašja, da je okrajni glavar markiz Gozzani pokazal, da je v zemljišno odveznih zadevah jako spreten, in da je v Kočevju zato res izredno veliko storil. Pri glasovanju vsprejmo se vsi predlogi, po dr. Moschetu v imenu finančnega odseka nasvetovani.

Dr. Papež poroča potem v imenu posebnega odseka o načrtu zakona občinskega reda in občinskega volilnega reda za stolno mesto Ljubljana. Predno se preide v podrobno razpravo izjavi poslanec baron Apfaltrern v imenu nemških poslancev, da so nasproti temu načrtu še na istem štališči kakor lani, in da se podrobna razprava ne bodo udeležili. Na to ostavijo vsi nemški poslanci dvorano.

Dr. Papež poroča potem podrobno o raznih premembah tega načrta. Bistvene, po ministerstvu zahtevane, so sledeče: §. 10 se ima glasiti, da vse osebe, katere neso občani, imenujejo se vnanje; §. 12 Vsakdo v občini je dolžan, izpolnjevati, kar je občina zaukazala v svojem zakonitem področju. Občani, z njimi vred pa tudi druge, v občini davku podvržene osebe, ki neso občani, morajo vrhu tega nositi občinska bremena po določilih tega zakona; §. 40 določuje, da je praviloma, doklade k direktnim davkom porazdeliti na vse v občini predpisane davke te vrste, brez razločka, je li k davku podvrženi občan, ali ne, ter nalagati v vseh razredih po jednaki meri, namreč po odstotkih; §. 41 po novem načrtu zakona določuje, da doklade k direktnim davkom se ne smejo nalagati dvorskim, državnim, deželnim, občinskim in javnim zakladov uradnikom in slugam, potem vojaškim osobam, kakor tudi ne udovam in sirotam, glede njih iz službene plače in glede njih iz službinskega razmerja izvirajočih pokojnin, provizorij, vzgojevalnih doneskov in milošinskih užitkov. Tudi se ne smejo službeni dohodki dušnih pastirjev zakonito priznanih verskih združenj do 600 gld. in plače javnih učiteljev prikrajševati z občinskimi prikladami; §. 56 določuje: občinski svet določuje število in čas svojih rednih sej, h katerim skliče za vsak slučaj posebej, župan, ali kadar je le ta

zadržan, podžupan, in to nujne slučaje izimši, vsaj 48 ur prej vse občinske svetovalce in njim naznana posvetovalne predmete. Občinski svet sme se tudi vrhu tega sklicati drugekrat, kadar se to treba zdi županu, oziroma podžupanu, a mora se sklicati in to najdalje v osmih dneh, kadar najmenj tretjina članov občinskega sveta s pismeno ulogo, ali kadar politični deželni načelnik to zahteva. V obeh zadnjih slučajih je, kadar sta zadržana župan, kakor tudi podžupan, po letih najstarejši član občinskega zastopa opravičen in dolžan, sklicati občinski svet. Vsaka seja, katera se ni sklicala po predstojajočih določilih, je nezakonita in v taki seji narejeni sklepi so neveljavni. Politicnemu deželnemu načelniku je čas vsake seje občinskega sveta, in sicer zajedno, ko se k seji vabijo občinski svetovalci, naznaniti z dotičnim dnevnim redom.

Poslanec Klun je nasvetoval k §. 41 še dostavek, da naj se pri duhovnih plačah doklade ne oproste samo pri dohodku 600 gld., ampak tudi pri dohodku 1000 gld., kakor so prosti do tega zneska dohodki uradnikov, učiteljev in služabnikov. Ta predlog je bil vsprejet in potrjen postavni na črt tudi v tretjem branji, na kar so nemški poslanci zopet v dvorano prišli.

Dr. Vošnjak poroča o prošnji okrajnega cestnega odbora ribniškega, da bi se mu dovolila podpora za štiri cestarje, da bi se odpravila mitnica Pod Klancem in bi se odvezal doneskov za Turjaško cesto in nasvetuje: 1. Okrajnemu cestnemu odboru ribniškemu dovoli se za l. 1887 za mezde 4 cestarjev, katere je vzeti v službo, podpora iz deželnega zaklada v znesku 600 gld. 2. Prošnja istega cestnega odbora, da bi se za l. 1887 odvezal doneska, katerega je dolžen po deželnozborskem sklepu z dne 14. januarja l. 1886 plačati za vzdrževanje Turjaške ceste in pa, da bi se po trebno ukrenilo, da se opusti mitnica Pod Klancem, se ne usliši.

Poslanec Pakiž se jako čudi, da je deželni odbor v tej jako važni zadevi gledal in slikal deželnemu zboru zmirom le solčno stran, nikdar pa ni hotel vedeti o toliko senčnati strani vse te zadeve. Mesto da se dajo za gledališče velike vsote, katerim v obče govornik ne nasprotuje, naj bi se vender le oziralo na kmetski stan, kateri ima toliko stroškov za ceste. Tudi ubogemu Lazarju bi bilo privoščiti nekaj drobtin iz (po mnenju govornika) „bogatega“ deželnega zaklada. Prvo pa, kar vsi kmetovalci žele, je to, da se kar hitro mogoče osnujejo deželne ceste. Pač nujno in opravičeno je, da se imenovana mitnica Pod Klancem odpravi, kajti to vender ne gre, da plačujejo kmetovalci 20% cestne priklade, navrh pa še morajo plačevati mitnico, za katero so troški za mitničarja skoro toliko, ko dohodki. Tudi predloga, naj bi se dolg za oskrbovanje Turjaške ceste odpisal okrajnemu cestnemu odboru ribniškemu.

Poslanec Faber podpira predloge Pakiževe in misli, da bi bilo umestno odpisati dolg tudi drugim cestnim okrajnim odborom. Zadeva zastran mitnice Pod Klancem pa naj se izroči deželnemu odboru, da o njej v prihodnjem zasedanju poroča.

Baron Schwegel pravi, da pritrjuje pred-

logu poslanca Pakiža, da se odpravi mitnica Pod Klancem že iz narodno-gospodarskih ozirov in da mu je ta predlog jako simpatičen. Zato bi pa, ker je poslanec pri gledaliških izdajah, katere je grajal in označeval kot zapravljivost, rad nekaj popravil. Zmotil se je čestiti kolega poslanec Pakiž, ako je mislil, da se zapravlja deželno premoženje za gledališče nemško. To bi on rad popravil. Le za neke dramatične poskušnje mora dežela oziroma deželni zaklad plačevati, za nemško gledališče pa ne plačuje dežela ničesar. (Oho! Oho!) Ko bode prišla ta zadeva na vrsto, tedaj bi baron Schwegel priporočal svoemu čestitemu kolegi, naj bi svoje somišljenike opomnil, naj bi nepotrebno ne trošili deželnega denarja.

Poslanec Murnik pravi, da ni res, da bi dežela ničesar ne plačevala za gledališče. Gledališče je deželna lastnina. (Klici nemških poslancev v prvi vrsti barona Schwegla in Dežmana: „Ist nicht wahr! Nein! Nein!“) Poslanec Murnik k nemški strani nadaljuje: Prosim, gospodje, da govorim, vsaj boste imeli priliko, odgovarjati. Gledališni zaklad je deželni zaklad, (klici: Istina, res je!) dežela plačevala je zanj in bode še morala. Ob 600 letnici je to veljalo za popravilo gledališča ogromne vsote, kdo je te plačal? Kdo drugi, vpraša poslanec Murnik, obrnivši se do nemških poslancev, ko deželni zaklad, in to ni veljalo malo novcev. (Dežman resignirano kima. Op. por.) Da bi bilo vprašanje lahko rešiti, čegava last je deželno kranjsko gledališče, kdaj bi bilo že rešeno, a najboljši juristi, kateri so se bavili s tem vprašanjem, neso znali ni kod ni kam. A vender se mora zmatrati, ako se že vse drugo zavrne, da je deželni zaklad kranjski podpornik gledališkega zaklada, kajti 19.000 gld. uknjiženih je na gledališko poslopje iz deželnih denarjev. Obresti tega denarja se pa nikdar ne plačajo in iznašajo 950 gld. na leto, tedaj je pač neumestna trditev, da deželni zaklad, razen družih podpor za nemško gledališče ničesar ne da. Sploh pa se vsi nedostaki gledališkega zaklada pokrivajo iz deželnega zaklada in to je istina, katere ne bode niti baron Schwegel niti kdo drugi ovrgel. (Klici: Istina! Dobro! Dobro!)

Poslanec Detela pravi, da ni res, kar trdi poslanec Pakiž, da bi deželni odbor ne storil ničesar za ceste, saj se mu od nasprotne nemške strani predbaciva, da stori dosti preveč. Za zadnji dve leti 1883 in 1884 se niti cestni odbor ribniški terjati ni, čemu treba za neterjano svoto prositi, da se odpise. Mitnica na Rakeku in na Bloški Polici donášata mnogo, teh dohodkov cestni okrajni odbori pač ne morejo pogrešati. Res je sicer, da dežela plačuje za gledališče 1000 gld. podpore, ne pa, kakor je bilo to povedano v notici nekega tukajšnjega slovenskega lista (v „Slovenci“) 8000 gld.

Baron Schwegel vnovič trdi, da gledališni zaklad ne spada k deželnemu zakladu, na kar mu poslanec Murnik zopet in odločno odgovarja, da se je doslej pokrival vsak nedostatek za deželni gledališki zaklad iz deželnega zaklada in to bode tudi v prihodnje tako ostati moralo.

Poročevalec dr. Vošnjak se čudi, da je nedolžna beseda poslanca Pakiža prouzročila toli ob-

izpremembe, zgodivše se v notranjosti nj-govej. A v svojo nezrečotni mogel ničesa prikriti in v pismih, katera je pisal Jacquesu, kazal je nehoté nova čutila, ki so ga napolnovala.

Jacques se je mej tem boril z zaprekami, katere je sicer že naprej videl, kojih pa zategadelj ni bilo lahko premagati. Njegovo ljubezen do Antoinette vsprijela je njegova obitelj, koje naklepe je prevrnila, uprav tako začudena kakor uzlovoljena. Posebno mati njegova, katera je imela, kakor vse ženske iz pokrajini, nekov predsodek nasproti Parizan kam, zrla je z grozo v oči temu zakonu, katerega je imela za predrznost. Mislila si je Antoinette kot zapravljivo in zabave željno dekle, ki nema nobenega prinosu in tudi o gospodinjstvu ne umeje ničesa. Ugovorov in primer, ki so v-e govorile za zakon, katerega je ona sklepala, nabrala se je cela truma. Za tem so prišle prošnje in solze, in vse to je mučilo Jacquesa, ne da bi ga ganilo.

Mej temi težkimi in mučnimi boji prišla so pisma od Evonyma, polna skrivarij in čudnih namikovanj, ki so Jacquesa iznenadila in vznemirila. Z druge strani pa mu tudi Antoinettina pisma neso bila v polajšanje. Bodi si iz lahkomišelnosti, bodi si v porednej želji, da bi razdražila strast zaročencu

svojemu ter pospešila njegovo vrnitev, ni izpustila nobene priložnosti, da bi šaljivo ne poudarjala, da se je Evonyme izpremenil v Seladona in da bi ne poročala o nežnej paznosti, čudnih domislekih in koprnjenji njegovem. Evonyme jo je spremljal na vseh izprehodih, oblačil se skrbiljeve, natikal si rokavice, nosil cvetice v gombovej luknjici ter opustil pušenje iz pipe.

V listu, datovanem od začetka septembra, pisala je Antoinetta: „So ti li znani gozdi okrog La Faye-a? Misli si, tam sva Evonyme in jaz včeraj zjutraj zašla. Najin prijatelj, ki se malo spozna v takih slučajih, ni mogel najti poti nazaj v Auberrive. Zašla sva v labirintu mičnih a prevarljivih stez ter naposled prišla... Ugani, kam? v Sante-noge, kjer sva sama zajutrekovala. Ni ti treba nabirati ljubosumnih črnih obrvij! Jaz gladu nesem mogla več trpeti in grozovito bi bilo da bi me bil tešil peljal nazaj domov. Zgrudila bi se bila po poti! Zajutrek je bil oduševil Evonyma in spotoma sem imela dosti opraviti z njim, da me ni imel za nimfo ter me okrasil z divjo trto.“

Ta in drugi listi, pisani v istem lahkomišelnem zlogu, vznemirjali in žalili so Jacquesa. Ne rečem, da bi se bil tako daleč izpozabil, da bi bil

dvomil o Antoinetti: trdno je veroval v njeno ljubezen, a trpel je vsled te lahkomišelnosti; mrzelo ga je to nedostajanje ozbiljnosti, ta nebrzdana nezavisnost in to popolno preziranje javnega mnenja. Vse te neumnosti so nekako opravičevale ugovarjanje njegove matere in to ga je najbolj jezilo. Bal se je trenutka, ko bode moral svojo nevesto predstaviti rodbini svojej. Antoinetti o zlovoljnosti svojej ni hotel ničesa pisati, a gnalo ga je nazaj v Auberrive, da bi ustavil te budalosti in da bi, kar se mu je zdelo sila potrebno, navadam in značaju drage svoje dal drugo smer. Želja, da bi odpotoval, nagnila ga je, da je stvar siloma odločil. Energično je pokazal svojo voljo ter bolj nego li je je dobil, prisilil si dovoljenje očetovo in udano pritrditev materino. Potem pa se je, ne da bi bil Antoinetti kaj poročil o tem, usedel v prvi brzovlak, ki je odšel proti Champagni.

Isti dan, ko je Jacques z brzovlakom došel v Auberrive, šel je bil Evonyme v vrvarsko ulico, da bi popoldan prebil tamkaj. Antoinetta in on bila sta sama v salonu, kjer so bila na teraso držeta steklena vrata na pol zaprta. Antoinetta je sedela pri klavirju ter zdaj pa zdaj kaj zapela. (Dajje prih.)

širno razpravo. Res se ne ve, ali se suče razprava o cestnih zadevah, ali pa je razgovor o gledališkem zakladu. Govornik pravi, da bi bil popolnem sporazumljen s tem, da se odpravijo vse mitnice, dasi deželne, občinske in državne mitnice donašajo vsako leto do 20.000 gld. Jako čudi se pa govornik, da se baron Schwegel, kateri je še leta 1856 kot Radonjevič pisal slovenske pesni, zaganja v to, — kar je v svoji mladosti preslavljaj. Toliko spoštovanja bi moral le še imeti do mladostnih idealov, da bi jih ne zasramoval. Stvar naj bi prepustil, misli dr. Vošnjak. Dežmanu, zanj je to pravo mesto. Sploh pa bode še razgovor o podpori slovenske dramatike, takrat kliče dr. Vošnjak nemškim poslancem „Na svidenje“.

Pri glasovanju vsprejme se l. predlog finančnega odseka, glede mitnice se poslanec Pakiž pridruži nasvetu posla ca Faberja glede odpisa pa se strinja z mislijo poročevalca dr. Vošnjak-a, da se izroči deželnemu odboru. Nasvet poslanca Faberja zaradi odprave mitnice Pod Klancem se s 15 proti 15 glasom zavrže, nasvet poslanca Pakiž-a radi odpisa dolga za vzdrževanje Turjaške ceste, ribniškemu okrajnemu cestnemu odboru pa se izroči deželnemu odboru in potem seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. januarja

Zasedanja **deželnih zborov** so se približala koncu. Skoro vsi se bodo že danes zaključili, kateri se neso že poprej. Samo češki deželni zbor bo zboroval še jutri, kar jako jezi Nemce, ker bodo mandati nemških deželnih poslancev zgubili veljavo. Dosedaj so se Nemci nadejali, da se bodo lahko do jeseni pogajali s Čehi in z vlado o pogojih, pod katerimi bi ustopili zopet v deželni zbor. Marsikaj bi jim bili Čehi prijenjali. Hkratu bodo pa tudi sedaj Nemci spoznali, da vladi ni toliko na tem ležeče, da zopet pridejo v zbor, ker vidi rajši, da so nove volitve, nego bi se pa pogajala z njimi.

Vnanje države.

Bolgarska vlada je odredila, da se vsak pešpolk povekša za jedno družino. Pijonerska družina se bode pomnožila za jedno stotnijo in premenila v polk. Osnovani bodo tudi jedno novo trdnjasko baterijo in jedno disciplinarno stotnijo. Sestavila se je komisija iz 1 majorja in 5 stotnikov, da bode izdelala projekt o organizaciji rezerve in deželne brambe, o vozništvu in intendanciji o vojni in program o izvežbanji vojakov. V Sofiji se je praznovala petindvajsetletnica smrti v turškem ujetništvu otrovanih in zadavljenih pesnikov bratov Miladinovih. Po slovesnej službi zbralo se je mnogo občinstva v gimnaziji, kjer so profesorji in odborniki bolgarskega literarnega društva predavali o zaslugah bratov Miladinovih. Slavnosti so se udeležili tudi regenti in ministri. Regentstvo je dovolilo 1000 frankov za izdajo del omenjenih dveh rodoljubov.

Rusija se je obrnila do velevlastij, da začne dogovore o **bolgarskem** vprašanju. Vse velevlasti so zadovoljne z ruskim predlogom, samo Anglija je izrekla željo, da bi se najprej uredilo vprašanje o volitvi kneza, dočim Rusija želi, da prej odstopi regentstvo. Vzlic temu je pričakovati kmalu ugodne rešitve bolgarskega vprašanja.

V Carigradu bivajoči **vzhodno-rumelijski** izseljenci in bivši vzhodnorumelijski ravnatelji osnovali so poseben odbor, ki dela na to, da bi se v Vzhodni Rumeliji uvel status quo ante in bil Cankov imenovan generalnim guvernerjem. Mnogi se nadejajo na ta način z pet dobrih službah.

Novi **rusi** finančni minister namerava podržaviti vse železnice, katere so državi kaj dolžne. Hkratu pa znižati železniške tarife, da pospeši razvoj trgovine.

Poslednji čas se zopet po raznih listih širi vest, da morda ne bode dolgo, da pride do boja med **Nemčijo in Francijo**. Nemci se bojé, da ne bi se Francozi preveč opomogli in se maščevali za poraze 1870. leta; zategadelj bi radi zopet Francoze ponižali in odtrgali kak kos francoske zemlje. Kaj da Nemci želé, povedala je dovolj odkritosrčno „Neckar-Zeitung“, ki izhaja v Heidelbergu. Ta list priporoča delitev Francije. Zapadne dežele bi dobila Nemčija, severne Belgija, južne pa Italija. Francozom pustili bi samo Pariz. Evropa bode potem imela mir, zlasti če nemške vojske dalj časa ostanejo na Francoskem in se bode hitro dosti Nemcev preselilo v novo pridobljene dežele. Nemška vlada bode pa tudi energično postopala, ne pa tako prizanesljivo, kakor v Alzaciji in Loreni. Te želje se Nemcem pač ne bodo izpolnile, kajti Rusija ne bode privolila v delitev Francije, dobro vedoč, da bi jej potem bila Nemčija nevarna.

Francoski ministerski svet je sklenil, da ne izda obligacij, ki bi se poplačale v 66 letih, ampak bons, ki se bodo poplačali v 6 letih, kakor je želela zbornična budgetna komisija. Ministerski sklep pa ni bil jednoglasen. Ministerski predsednik Goblet, finančni minister Daufin in minister vnanjih zadev Flourens neso bili za to, da bi se minister

stvo udalo željam komisije. Mogoče je, da bode kateri teh ministrov odstopil. Zlasti finančni minister bode najbrž dal svojo demisijo. Pa tudi stališče vojnemu ministru se mae. Zmerni republikanci mu nasprotujejo. Govori se celo, da sam Grevy ne mara zanj. Mnogo je škodovalo Boulangeru, da se je Rochefort v svojem listu potegnil zanj in strašil z ustajo, ko bi vojni minister bil prisiljen odstopiti. Zmerni republikanski listi so to porabili v svoj prid in trdijo, da je vojni minister z revolucionarnimi elementi v zvezi ter treba gledati, da se hitro odstrani.

Po **nemškej** ustavi mora zvezni svet privoliti v razpust državnega zbora. Ko je zadnjikrat predlagala Prusija razpust, je proti temu izrekel badenski zastopnik svoje pomisleke. Nazadnje so ga pa vendar pregovorili zastopniki drugih držav, da je popustil svoje pomisleke in zvezni svet je jednoglasno sklenil, da se državni zbor razpusti.

Iz **Tonkinga** prihaja vest o novem boji. Polkovnik Brissaud je po noči mej 20. in 21. dnem t. m. napal sovražno postojanko Mikae. Francozi so premagali upornike, ki imajo 500 mrtvih. Francozi nekda neso niti jednega moža izgubili.

Dopisi.

Iz Kolobocije 23. januarja [Izv. dop.] — Ko sem premišljeval, kam naj nesem na pošto ta list, da ostane ime popolnem tajno, spomnil sem se Kolobocije, kjer umejo vsi prebivalci brati in pisati da ne bo le ta ali oni obdolžen, da je to pisal. V tem premišljevanju spodbujal me je posebno dogodek, da je neki „poštenjak“, bivajoč v Senožečah, tožil celo prem. knezoškofu gospoda, katerega je dolžil, da je spisal neki dopis „iz Senožeč“.

Mrzla burja divja po Krasu in bližnji okolici. Sneg znosila je že na omenjene mu prostore in zdaj odkriva še kamen za kamnom odnašaje rodovitno zemljo; saj burja brez dela biti ne more. Kako se šibe pred to pošastjo drevesa, kako skrbno se zavija človek, ko mu je kam iti! Sladko in pa posebno prijetno je sedeti ob takej priliki za kraškim ognjiščem. Tu se zbiramo možje po dnevi in na večer, in to je kraj našega posvetovanja in zborovanja.

Bilo nas je tako pred nekaj večeri zbranih lepo število narodnjakov Senožeških. Vsak prišlec pozdravil nas je z „brrrr! take burje pa še ne kmalu“. Tako se je vrtel pogovor v prve vrsti o burji in marsikdo izrazil je željo, naj bi kaka višja gospoda prišla k nam ob takej priliki, da bi barem videla, kako prijetno je včasih pri nas.

Kdor govoriti kaj ne ve, vreme hvali ali toži — in pa od letnih časov kroži! Tako je omenil prijatelj, da leta hitro, hitro teko; a sosed se odreže, da mu je to kaj všeč, da pridemo vendar poprej na krmilo, da se vzdigne Slovan — —!

Oziraje se na minolo leto, spominjali smo se nekaterih važnih dogodkov. Prijatelj našteva: „Minolo zimo imeli smo občinsko volitev, ki je po vsem ugodno izpala“. Sosed odgovarja: „Kaj nam je koristila, ko je neki mož — kameleonove barve — vsprejel barvo zeleno in z nemškim prizivom pro-uzročil, da imamo voliti zopet?“

„Spomladi obiskal je prem. knezoškof naš trg, nas potrjevat v veri“. Vsi: „Hvala mu!“. A nam ni prepovedal „Slov. Naroda“ in „Slovana“. „Hvala mu!“ „Pač pa je to storiti blagovolil Ljubljanskim gg.: bogoslovcem!“ — Vsi: „o! o!“

„Minulo poletje ustauovili smo polružnico sv. Cirila in Metoda; bili smo zbrani pod lipo, — z nami g. Resman, ki je zdaj gori v Tirolih.“ Vsi: „Izvrstno je bilo, g. Resman živio!“

„Jeseni imeli smo volitve v državni in deželni zbor. Zmagali smo in ponosni smo na to!“ — Vsi: „Izvrstno!“

„Na zimo zapustil nas je neki gospod podavši se v dolino loncev in reščet, — škoda —, on bi nam bil gotovo vrla moč pri zopetnih občinskih volitvah!“ — „Škoda!“

Zopet smo v pogovoru o občinskih volitvah. Te volitve bile so določene na 13. in 14. dan t. m., a radi prestarih volilnih listov bile so preložene. Človek bi ne verjel, kako se je agitiralo od neke strani za našega „Grand Nemčija“. Bila je velika večerja, na katero so bili povabljeni vsi boljši. Tudi znana svetovalca pri praznenji K + K nista smela izostati, če tudi prvi naposled ni mogel več ustati. — Toda vsi ti napori so zaman, kajti naše ljudstvo je probujeno zadosti, da ne pojde na limanice, tudi če so z medom namazane, kadar je potreba iti v boj proti pristašem zelene barve. — Občudujemo res ljudi, ki zagovarjajo moža, ki je trinog bil in je, ki je vedno nemškutar in Slovenec, ki na slovenske akte dela nemške prizive

itd., itd. — pri tem pa hočejo nekako prezirati blago delovanje našega sedanjega g. župana, ki je odbornik in vrl podpornik naših narodnih društev, ki je vedno vnet in delaven na blagor občinski — prepogosto sebi v — škodo.

Contra-Verderame.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Vladni svetnik pri deželni vladi kranjski g. dr. Ferdinand baron Pascotini Juriškovič imenovan je sekcijiskim svetnikom v notranjem ministerstvu z naslovom in značajem ministerskega svetnika.

— (Sedemdesetletnico) praznoval je včeraj g. o. Evstahij Ozimek, provincijal frančiškanskega reda v Ljubljani. O. Ozimek porodil se je dne 24. januarja 1817 v Zatičini.

— (Osobne vesti.) G. Adolf Bakes, c. kr. pristav v Slovenski Bistrici, je umirovljen. — Umrl je 22. t. m. v Lipnici odvetnik dr. Leo Klein, rodom iz Jurjevegakloštra in posestnik vinogradov pri Slov. Bistrici.

— (Veliki sv. Pavla semenj) bil je včeraj prav dobro obiskan. Živine prignalo se je 1551 glav in sicer: 373 konj, 868 volov, 271 krav in 39 telet. Tudi okolu 100 prašičev je bilo na semenj postavljenih. Kupčija bila je prav živahna, trko z govejo živino, kakor s konji. Posebno veliko prodalo se je goveje živine, katere cena je znatno pala.

— („Nova knjižica“) z naslovom „Postava o črni vojski od 6. junija 1886 se izvršitimi ukazi. Obče razumljivo sestavljena od Jos. Jurik. Cena 12 novc. V Slovenjemgraci. Založba pri izdatelja. 1887. izšla je ravnokar. Ta knjižica bi nam sicer dobro došla, a nakupičenih je v njej toliko tiskovnih pomot, da je vsekako treba družega popravljenega natisa. V sedanji obliki skoro da ni za rabo.

— (Vabilo k besedi,) katero priredi narodna čitalnica v Cerknici v nedeljo dne 30. januarja 1887 v prostorih g. Josipa Milavca, s prijaznim sodelovanjem gospe E. Lavrič, gospe M. Gerbič, gospodično F. Sticker, gosp. K. Sticker in pevec Ljubljanskega čitalničnega zbora g. Trtnika, g. Štamcarja in g. Dečmana. Spored. 1. Hajdrih: „Milo se v meni“, čveterospev. 2. Chopin: „Polonaise“ za čelo in glasovir, igrata gospd. Sticker in g. Sticker. 3. Ipavice B.: „Mrzel veter“, čveterospev. 4. Küchen: „Lovec“, dvospev, pojeta gospi Gerbičeva in Lavričeva. 5. Hajdrih: „V tihi noči“, čveterospev. 6. Zajc: „Domovini in ljubezni“, poje gosp. F. Gerbič. V čveterospevih pojo gospodje: Trtnik, Dermelj, Štamcar in Dečman. Po besedi bode tobola in potem ples. Ustopnina: za člane 50 kr., za nečlane 70 kr. od osebe, za družino 1 gld. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

— (Razpisano) je mesto 4. učitelja na četverorazrednici v Senožečah. Plača 400 gld. Prošnje do 24. februarja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Inomost 25. januarja. V včerajšnji večerni seji vsprejel deželni zbor glede šolske postave predlog večine, da se preide na dnevni red, vlada pa pozivlje, da prenaredi državne zakone. Proti predlogu večine glasovali samo nemško-liberalci, akoravno je namestnik zakon živahno zagovarjal in vse napade uspešno zavračal. Deželni zbor zaključen.

Pariz 25. januarja. Zjutranji listi soglasno konstatujejo, da Francoska želi miru. Le Angleška se zanima za vojno, po kateri bi direktno ne bila prizadeta. „Journal des Debats“ graja ulogo, ki jo angleški listi pri sedanjih razmerah igrajo, da namreč hočejo Francosko in Nemčijo nahujskati, da bi se spoprijeli. „Republique française“ pravi: ko bi Angleška opustila svojo bolgarsko politiko, bil bi splošni mir gotov.

Dunaj 24. januarja. Vznemirjajoča vest Londonskih „Daily News“, da je nemška vlada sklenila, vprašati francoskega vnanjega ministra, Flourensa: kaj pomenja najnovejše zbiranje vojakov ob nemški meji, napravila je ogromno senzacijo. Omenjeni list dostavlja, da je od odgovora Francoske zavisno, ali bode vojna ali mir. Potrdila te vesti še ni, a politični krogi menijo, da vest ni popolnem neosnovana. Na vseh borzah močna „baisse“. Tudi na borzi Dunajski so se kurzi znatno znižali.

Pariz 24. januarja. Na vprašanje več poslancev, je li vest v „Daily News“ resnična, odgovoril Goblet, da ne. Telegram iz Berolina v „Journal des Debats“ konstatuje, da so diplomatske razmere mej Francosko in Nemčijo izvrstne.

Berolin 24. januarja. (Wolffs Bureau:) Prihodnje dni pričakuje se prepoved izvažanja konj.

Benetke 24. januarja. Preteklo noč bil tukaj močen potres. Škoda še nobena nanašana.

Častite gospé in gospodične!

Da bode tudi ženski spol po svojih silah pomagal narodnej probudi in prosveti, hočemo se združiti in ustanoviti si tukaj v Trstu žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda; zato Vas najljubneje pozivam, da se izvestno udeležite

ustanovnega ženskega zbora

v nedeljo 30. januarja t. l. točno ob 3^{1/2} uri popol. v dvorani slovanske čitalnice.

Nadejoča se obilne udeležitve, priporoča se z odličnim spoštovanjem

Vekoslava Valenčič s. r.,
pooblaščen v to po vodstvu.

V Trstu, dne 20. januarja 1887.

Za Erjavčev spomenik

so darovali pri zab. večeru „Pisateljskega društva“ 20. januarja: G. dr. J. Vošnjak 10 gld., V. Petričič 5 gld., dr. vitez Bleiweis 5 gld., Jak. Hren 5 gld., P. Grasselli 5 gld., Mohar 1 gld., P. Pakiž 1 gld., M. Lavrenčič 1 gld., F. Stegnar 3 gld., dr. A. Ferjančič 5 gld., H. Kavčič 3 gld., Ivan Mur-nik 10 gld., J. Šubic 1 gld., Fr. Levec 5 gld., A. Žumer 3 gld., Josip Lavrenčič iz Postojne 5 gld., Alojzij Domicelj 3 gld., dr. Josip Starč 5 gld., A. Raič 2 gld., Jak. Hafner 5 gld., dr. Krisper 2 gld., dr. A. Gregorič 2 gld., F. Drenik 1 gld., J. Oro-žen 1 gld., Srečko Noll 1 gld., Maks Pleteršnik 5 gld., Srečko Magolič 1 gld., M. Petelin 1 gld., J. Hudnik 2 gld., K. Pirc 1 gld., Gustav Pirc 2 gld., Nadalje so darovali: dr. A. Mosche 5 gld., L. Sve-tec 5 gld., V. Pfeifer 5 gld., J. Marn 5 gld., R. Dolenc, vodja šole na Grmu, 5 gld., dr. J. Poklu-kar 5 gld., K. Klun 5 gld., L. Robič 2 gld., Janko Kersnik 10 gld., O. Detela 5 gld., E. Dev 2 gld., B. Sch. 5 gld., F. Praprotnik, nadučitelj pri sv. Mariji v Puščavi, 2 gld., skupaj 153 gld., katere sem odposlal odboru v Gorico.

V Ljubljani 25. januarja 1887.

Dr. Jos. Vošnjak.

Gospodoma I. Hribarju in D. Žagarju so doposlali: G. Janez Gogala, c. kr. notar, 5 gld., Fr. Ksav. Souvan, veletržec, 10 gld., Anton Leban, naiučitelj v Komnu, 2 gld., dr. Fran Celestin v Za-grebu 5 gld., gospa Franja Guličeva, rojena Malen-šek v Sežani, 5 gld., skupaj 27 gld.

Tuji:

24. januarja.

Pri stoma: Bruckner, Hoffmann z Dunaja. — Heu-mer, Herzog iz Zagreba. — Jankovič z Dunaja. — Treon iz Železnikov. — Pfanning iz Kočevja. — Weckher z Du-naja. — Toniutti iz Trsta.

Pri gostih: Goldsand z Dunaja. — Kleiu iz Gradca. — Ahaič z Vrhnike. — Guschitz z Dunaja. — Tkalec iz Maribora.

Umrli so v Ljubljani:

21. januarja: Antonija Drenik, asekurančnega urad-nika hčl, 7 mes., Kongresni trg št. 14, za vnetjem sapnika. — Marija Pistator, delavčeva vdova, 66 let, Stari trg št. 19, za spridenjem trebušnih delov. — Lorene Prosen, kolar, 50 let, Rimska cesta št. 5, za jetiko.

22. januarja: Matevž Marolt, bivši paznik užitn. zak., 73 let, Ulice na grad št. 10, za jetiko.

V deželnej bolnici:

20. januarja: Matevž Rebolj, delavec, 54 let, za je-tiko. — Anton Kušar, gostac, 60 let, za oslabljenjem.

21. januarja: Reza Ulančič, delavka, 46 let, za jetiko.

22. januarja: Ferdo Wittine, črevljar, 17 let, za razširjenjem pluć.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. jan.	7. zjutraj	746-19mm.	-10-8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	746-47mm.	-2-8° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm.
	9. zvečer	747-63mm.	-2-2° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura - 5-3°, za 3-4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 25	kr.
Srebrna renta	80	50
Zlata renta	109	25
5% marena renta	96	70
Akcije narodne banke	859	—
Kreditne akcije	278	80
London	127	55
Srebro	—	—
Napol.	10	06 1/2

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

C. kr. cekini	2	gld. 97	kr.
Nemške marke	2	5	—
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	163
Ogerska zlat. renta 4%	—	—	98
Ogerska papirna renta 5%	—	—	98
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100	gld	112
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	20
Kreditne srečke	100	—	170
Rudolfove srečke	10	—	16
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209	—	50

Prodajalnica na deželi

z mešanim blagom se takoj kupi.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Na-roda pod R. S. 2000. (59-1)

Pisar

išče takoj službo pri kakem notarji ali odvetniku ali pri kakih drugi uradnji, kateri je o vsem tem že dobro izobražen, proti mesečni plači 20 gld. in je pripravljen tudi ustopiti za nekoliko časa na poskušnjo brez plače. — Naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (58-1)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALERTA (Osteocolle saus odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiiva se pri

A. Hartmann-u

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastonj. (840-20)

Št. 604.

(32-3)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1864, 1865, 1866 in 1867 rojenih domačih mladeničev pri magistratu

od 23. do 31. januarja t. l.

razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejan-ske službe ugovarja in te ugovore tudi do-kaže.

Potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 8. dan februarja ob 10. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakemu dovoljeno, ude-ležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. januarja 1887.

Župan: Grasselli.

Živinozdravnik,

kateri bi se naselil v Radovljici, dobiva letno pod-poro v znesku 300 gld. iz deželnega zaklada. Pro-silci za to podporo oglašajo se naj pri deželnem odboru kranjskem do 15. svečana s po-trebnimi dokazi sposobnosti za živinozdravstvo.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, 10. prosenca 1887. (23-3)

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevaljoče po hudih boleznih in pri pomanjkanju krvi

B. Strassnický-jovo zdravilno sladno pivo,

katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so poskusili in priporočajo gospodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profesor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profesor Hofmohl. **Prospekti zastonj.** (821-12)

Glavna zaloga in kleti: **Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.**

Zaloge v vseh boljših lekarnah.

Zaloge v Ljubljani: J. Swoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

Pisar

s prav dobrimi spričevali, izvežban v vseh pisarniških strokah, želi pod ugodnimi pogoji ustopiti do 1. februarja t. l. v odvetniško ali kako drugo pisarno. — Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod chiffro V. C. R. (42-3)

Št. 599.

(31-3)

Razglas.

Mestni magistrat v smislu ukaza ministerstva za deželno brambo z dne 17. avgusta 1886 l. drž. zak. št. 135 javno naznanja, da je črnovojniški imenik glede onih domačih mladeničev, ki so se poročili 1868. leta, dogotovljen in bo pri magistratu od 20. do 31. januarja t. l. razpoložen, da ga vsak lahko pregleda in ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 10. januarja 1887.

Župan: Grasselli.

Najboljše kraško brinje

ima na prodaj **ANDREJ JELEN** v Opatjem selu (p. Sagrač). — Kdor hoče imeti iz njega najbolj-sega brinjevca, naj se obrne do njega. Po primernej ceni ga proda do 200 mernikov. (28-5)

V najem se dá

1. hiša (hram)

pri sv. Bolfanku št. 9 blizu Središča, na dobro obiskanim kraju, tik farne cerkve. Hiša je pripravna posebno za kupčijo in krmo, je novo zidana in obstoji iz 2 sob, 1 štacune, 1 shranjšča, 1 kleti, 1 kuhinje in nadhišja. Zraven je tudi hlev in dvor. Tudi je na to hišo koncesija za krmo podeljena.

Opomni se še, da je pri tej hiši bila že več let šta-suna in krma.

2. mlin

v Mihalovcih št. 30 blizu Ormoža, tik Ljutomerske okrajne ceste, s pripravo. Ta mlin melje na tri kamena in ima vedno dovolj močne vode za mlenje. Tudi so poleg 2 sobi za stanovanje, 1 kuhinja, 1 hlev in nekoliko polja. Najem se lahko začne s 1. aprilom t. l. in se določi po dogovoru. — Pogoji so za oboje ugodni.

Več se zve pri **Blazu Stibercu**, posestniku v Pu-senih (Post Friedau). (57-2)

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoče, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoče in nareja zobe svetlo in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-25)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastonj razprava o varovanji zob in ust.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-43)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.